

Endelig er der igennem mange Aar ogsaa ofret meget paa Stambogsføring og Registrering af Heste. Man har derved tilvejebragt et meget stort Materiale; men hvis Tilskuddene til Dyrskuerne falder bort, vil Registreringen sikkert høre op, og saa kommer vi atter ud paa det løse. Derved vil vi, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup gjorde opmærksom paa, blive afskaaret fra at sælge Avlsdyr til Udlandet; det har vi jo gjort tidligere, og det kunde dog være, at der atter kom saadanne Tider, at vi kunde afsætte Heste til Udlandet, til Gavn for Landbruget og derigennem for hele Samfundet. Det er slet ikke saaledes, at der ikke har været Villighed til at ofre en hel Del fra privat Side paa denne Stambogsføring. Til at begynde med var Stambogsføringen ganske vist gratis, men omkring 1909—10 indførtes der en Betaling af 4 Kr. for at faa indført en Hoppe i Stambogen og 15 Kr. for at faa en Hingst indført. I 1916 sattes disse Takster op til henholdsvis 16 Kr. og 30 Kr., og i 1921, da den Ordning, vi nu har, indførtes, sattes Betalingen til 10 Kr. for en Hoppe og 30 Kr. for en Hingst. Og disse ret betydelige Beløb er ikke de eneste Udgifter. For den Registrering, vi har, er det i væsentlig Grad Kaaringen, som ligger til Grund, men nu er det Dyrskuerne der finder Naade for Landbrugsministerens Øjne, naar man vil underkaste sig det foreslaaede Tilsyn, idet Landbrugsministeren saa vil yde et Tilskud paa 20 000 Kr. Registreringen koster imidlertid en hel Del mere end det, der kommer ind gennem Bidragene. I 1923—24 var der en Udgift paa 14 803 Kr., hvilket var mere end det, der blev betalt for de Dyr, som blev indregistreret. I det nævnte Aar udgjorde Statstilskuddet til Registrering, nemlig til Konsulenternes Lønning og Kontorhold ifølge den gældende Lov, 4 260 Kr. 89 Ø. Hvis man gennemfører Lovforslagets Bestemmelse om et Tilskud af $\frac{3}{5}$ af Lønningen til Konsulenterne, men intet Tilskud til Kontorhold, Rejser for at faa Oplysning om Dyrene, Tryksager o. s. v., vil der blive en betydelig Fare for, at hele Registreringsarbejdet gaar i Vasken. Jeg tror derfor, at vi i en Tid som denne, hvor man maa arbejde haardt og ty til alle Kilder for at finde Udveje, her i Rigsdagen skulde vogte os for i mindste Maade at skabe Vanskeligheder for det Arbejde, der her gøres, et Arbejde, som jeg tror, man hellere maatte yde Anerkendelse end omtale som noget,

der i Virkeligheden er ganske unødvendigt. Og det var jo det, det ærede Medlem Hr. Olufson sagde i Gaar med rene Ord, og det sagde den højtærede Landbrugsminister i Virkeligheden ogsaa i sin Fremstættelsestale. Nu er der vel nok nogle, der vil sige — og det kan jo ogsaa være, det vil blive sagt her —, at Tilskuddet er brugt til at fodre Hestene i Stykker med. Nej, det er ingenlunde rigtigt. Det kan gerne være, at en eller anden Hest er fodret i Stykker, og der kan jo siges et og andet om, at en uforstaaende Opdrætter eller Fodervært har gjort Skade, men i det store og hele er der sket store Fremskridt, og det ikke mindst indenfor den jydsk Hesteavl. Naar nogen vil staa frem og sige, at Dyrene er ødelagt, Benene duer ikke, saa vil jeg tillade mig at mene, at de, der taler saaledes, maa enten være direkte Konkurrenter til den jydsk Hesteavl, eller ogsaa maa de have saa lidt Forstand paa Heste, at de ikke er berettigede til at tale med derom.

Som den højtærede Formand oplæste, er der gennem det ærede Medlem Hr. Pinstrup og mig til Rigsdagen indbragt en Resolution som, er vedtaget af en Sammenslutning af samtlige Landets Hesteavlsforeninger, repræsenterende 296 Foreninger. Disse Sammenslutninger for Oldenburgere, Frederiksborgere, Belgiere, Halvblods og Jyder, der jo ellers staar i den mest spændte Stilling overfor hinanden, har altsaa kunnet samles om denne Resolution, om at det lille Bidrag, som er blevet givet til Hesteavlens Fremme, er nødvendigt, hvis vi skal opretholde Arbejdet for en Hestebestand, som i Fremtiden kan give sit lille Bidrag til vor Eksport og hindre en Import, men som navnlig passer til den Landbrugsdrift, vi har her i Landet. Jeg synes derfor, at man ogsaa bør tage denne Resolution fra 296 Foreninger, der repræsenterer op imod 30 000 Medlemmer, med i Betragtning, inden vi tager saa rask paa det og siger: Disse Heste har ingen Betydning mere, vi kan godt stryge Tilskuddet til dette Formaal.

Idet jeg i øvrigt, som jeg sagde til at begynde med, ganske slutter mig til min Partiordførers, det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser, skal jeg understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at det er halsløs Gerning overfor Landbruget og derigennem overfor hele vort erhvervsdrivende Samfund,